

NOÄŇENICE A JEJÄ• KOUPELNA

ÄšterÄ½, 16 Ä•erven 2020

Dneska vÄim budu vyprÄivÄt pohÄidku o lÄ-nÄ½ princeznÄ. LÄ-nÄ½ princezna byla tak lÄ-nÄ½, Ä¾e si byla lÄ-nÄ½ i napustit vÄ tak se vÄtÄjnu Ä¾ivota sprchovala. No, ale vanu mÄla krÄjsnou. To jako zas jo. Rohovou. Prostornou a se stÄ™eÄjnÄ-m okÄ½nkem nad nÄ-, takÄ¾e hvÄzdy, romantika. Jednou v zimÄ pÄ™iÄla celÄ zmrzlÄ z vyjÄ-Ä¾Ä•ky na koni a tak se rozho vÄ½jimeÄ•nÄ nebude lÄ-nÄ½ a napustÄ si tu vanu. A Ä¾e kdyÄ¾ uÄ¾, tak uÄ¾...

No, a nalila

si do nÄ- vonnÄ© esence, a rozestavÄla na jejÄ- okraj svÄ-cÄ-nky, - a zapÄjila svÄ-Ä•ky, a nalila si suchÄ½ Martini ... a hup tam.

No jo. JenÄ¾e znÄjte to. PÄ

hodiny Ä•ekÄjte, neÄ¾ se to napustÄ-, u toho nÄco vypijete a kdyÄ¾ si tam koneÄ•nÄ vlezete... no zkrÄjtkä princezna zjistila, Ä¾e se jÄ- chce Ä•Ä-rat.

NejdÄ™Ä-v to vypadalo, Ä¾e to vydrÄ¾Ä-, ale komu se chce maÄ•kat Ä•Ä-rÄjnÄ- v horkÄ½ vanÄ?

Aha? Nikomu.

A komu se chce z nÄ- ven a jÄ-t na zÄjchod? Nikomu.

NechtÄlo se ani princeznÄ.

Chvilku dumala, co jako s tÄ-m.

AÄ¾ jÄ-
napadlo...ale... fuj.

ZastydÄla se. NenÄ- ti pÄt, aby sis Ä•Ä-rala do vany.
Tak dumala dÄjl.

Koukala kolem sebe aÄ¾ jÄ- zrak padnul na takovÄ½ jako vÄtÄjÄ-, no vlastnÄ dost velkÄ½ obal na svÄ-Ä•ku.

NÄjdhernej. Stylovej. Z
vÄ½letu na KÄ™ivoklÄjt.

Jako vÄdÄla, Ä¾e tohle by princezny asi dÄlat nemÄly, ale konecÄ koncÄ, princ veÄjkerej Ä¾Äjdney, nikdo nikde.... vzala svÄ-cÄ-nek a vyÄ•urala se do nÄj, jako Ä¾e to po koupeli vyleje.

No jo
jenÄ¾e.

Po koupeli byla tak zrelaxovaná, že usnula jako kolegyně - plováky.

A nevzpomněla si ani druhý den a pak si zabalila kufřík a odjela na půllet.

Na půl den.

Když se vrátila a otevřela dveře svých komnat, porazil ji děsný puch.

Chodila, ačichala. Nic nenašla.

Nejhroší - to bylo v koupelně a jako kolem vany.

Tak povolala královského opraváře odpadních rour. Opravář přišel, zavrtal a pravil: Smrdí - to jako močůvka. To bude odpad a nasypal do něj takových mnohých - kouzelného prachu, že by to zabilo kolonii krys i s Landou a nechal to působit přes noc. Nic. Smrad by se byl bál dal krájet.

I povolala opraváře znovu.

Tentokrát se šroubováčkem a háčkama a započalo velké - vznešeného odpadu.

Vana se rozebrala.

Dalo to fušku, našly se tam zaječavé včelky, ale smrad se z komnat ne a ne vzdalil.

Princezna byla zoufalá. Smrad mi nedělal dobře na pleči a kromě toho mi začal - slzet oči, pomyslela si smutně, usadila se na okraj vany a začala přemýšlet, na kterou zámek se přestěhuje.

No a pak jí - to došlo.

Otočila se, uviděla svatý - nek a.. kdyby to byla pohádka, pokračovala by asi nějak takhle: Otočila se, uviděla svatý - nek a hrázou zkameněla.

Dodnes tam po nějaké době - na půl vaně, celý kamenný a kolem něj - jde provázek a na něm je cedulka s nápisem "Lá - ná princezna" a nějaký pouš - pro děti, která se tam jezdí - vat v rámci - ch půllet. :-)))

Jen^{3/4}e je to bohu^{3/4}el pravda. Tak^{3/4}e to musela chud^{3/4}ik holka zlikvidovat sama. Sv^{3/4}-c^{3/4}-nek byl... no za ten t^{1/2}den se z toho stalo.. muselo se to cel^{1/2} vyhodit.

Druh^{1/2} den volal oprav^{1/2}áTM, ^{3/4}e co ten smrad.

Dobr^{1/2}, TMekla princezna, jakoby se nikdy do sv^{3/4}-c^{3/4}-nku nevy^{1/2}áTM-rala (synonymum k "jako by se nechumelilo"). Spravil jste to. Kr^{1/2}lovsky se mu odm^{1/2}nila, nechala popravit v^{1/2}jechny komorn^{1/2}, kter^{1/2} by mohly promluvit, a sl^{1/2}-bila si, ^{3/4}e TOHLE nikomu nikdy neTMekne.

A pak to napsala na blog. A cel^{1/2} kr^{1/2}lovstv^{1/2}- se sm^{1/2}ilo, a^{3/4} se za bTMicha popadalo.

Pou^{1/2}en^{1/2}:- Ne^{3/4} vlezete do vany, v^{3/4}dycky se nejdTM-v vy^{1/2}áTM-rejte, i kdy^{3/4} se v^{1/2}m nechce.

Dobrou noc a odpus^{1/2} mi, ^{3/4}e jsem l^{1/2}-n^{1/2} a je^{1/2}t^{1/2} ke v^{1/2}emu ^{1/2}un^{1/2}.

Va^{1/2} je princezna, kter^{1/2} u^{3/4} se v^{1/2}bec nediv^{1/2}, ^{3/4}e ^{3/4}idnej princ nem^{1/2}; z^{1/2}jem o jej^{1/2}- ruku a smradlav^{1/2} kr^{1/2}lovstv^{1/2}.

L. Y. A.

NEOHRO^{1/2}EN^{1/2}• ^{1/2}ENA